

► Η ύστατη θεωρία

Μία μαύρη τρύπα δεν περιορίζει την έκταση του χώρου πέραν αυτής, παρά το ότι συνιστά ανωμαλία του. Κατά αναλογία, το ίδιο συμβαίνει με το όλο σύμπαν. Ο άπειρος και επίπεδος χώρος επικυρώνεται από την ανακάλυψη ότι το εκθετικά διαστελλόμενο σύμπαν είναι επίπεδο.

Τα τυχαία κύματα του ασταθούς, λόγω συμμετρίας, κβαντισμένου χώρου συνιστούν το χωρόχρονο της ειδικής σχετικότητας και τα πεδία της κβαντικής μηχανικής.

Η βαρύτητα δεν είναι θεμελιώδης, αλλά το αποτέλεσμα των τυχαίων συσσωματώσεων της κβαντικής ύλης. Άλλωστε, ο άπειρος κενός χώρος είναι επίπεδος. Ακόμα και εντός του σύμπαντος, η ενέργεια κενού είναι τώρα σχεδόν μηδενική, ενώ η αρχή της απροσδιοριστίας προβλέπει ότι είναι άπειρη. Αυτή η απόλυτη ανιφαση απορρίπτει την οντολογική σημασία της αρχής αυτής.

Συνεπώς, η ύστατη θεωρία είναι η συμμετρία του κενού χώρου, η απουσία θεμελιώδους νόμου, η άπειρη γενίκευση, δηλαδή η ταυτολογία $0=0$. Οι αρχικές συνθήκες χαμηλής εντροπίας, οι σταθερές, οι δυνάμεις και οι φυσικοί νόμοι του σύμπαντος είναι απίστευτης απιθανότητας τυχαία προϊόντα της θραύσης της συμμετρίας, δηλαδή του χρόνου. Το σύμπαν δεν είναι κάτι «που συμβαίνει κάθε τόσο», αλλά σχεδόν ποτέ.

**Δημήτρης Γκιόκας
πολιτικός μηχανικός ΑΠΘ**

► Σχόλιο για άρθρο

Διάβασα με πολλή προσοχή το άρθρο στο Ενημερωτικό Δελτίο του ΤΕΕ (Τεύχος 2590) με τίτλο «Heleco 2011 – Μεγάλος ασθενής η λίμνη Κάρλα από μολυσμένα νερά», πραγματικά, όμως, δεν μπόρεσα να βρω πώς προέκυψε ο τίτλος. Στο άρθρο δεν γίνεται καμία σχετική αναφορά. Επίσης, στην εκδήλωση δεν υπήρχαν εισηγήσεις με αντίστοιχο περιεχόμενο. Πιστεύω ότι το να προσπαθούμε να βρούμε και να προβάλουμε αρνητικές ειδήσεις (και μάλιστα μη τεκμηριωμένες) δεν είναι καθόλου εποικοδομητικό. Μέσα στον όλο παραλογισμό που βιώνουμε καθημερινά θα πρέπει εμείς οι μηχανικοί να δεξιούμε ότι υπάρχει κάποιος για υπευθυνότητα, αντικειμενικότητα και τεκμηριωμένες θέσεις.

**Κατερίνα Τριανταφύλλου
δρ. Πολιτικός Μηχανικός**

► Κλείστε το να τελειώνουμε

Η κατάσταση στο Ταμείο μας έχει φτάσει στο απροχώρητο. Η έλλειψη υπαλλήλων τραγική. Για να πάρεις σειρά στο ΚΥΤ και να εξυπηρετηθείς πρέπει να στηθείς από τις 7.00 π.μ. να περιμένεις (ενώ ανοίγει στις 8.00). Σε πρόσφατη επίσκεψή μου στην κεντρική υπηρεσία στην Αθήνα πήρα σειρά

προτεραιότητας με νούμερο 163, στις 8.05. Που σημαίνει ότι σε 5 λεπτά είχαν φύγει 162 αριθμοί. Ρωτώντας, έμαθα ότι ή θα πρέπει να πάρεις άδεια δλη τη μέρα από τον εργοδότη σου ή αναγκάζεσαι να στηθείς στην ουρά από τις 7.00.

Η κατάσταση, δε, μέσα στα γραφεία, αλλοπρόσασλη. Ασφαλισμένοι να στοιβάζονται και να βρίζονται με τους υπαλλήλους. Οι ταμίες να εκτελούν χρέη διεκπεραίωσης αποδείξεων και να πετάγονται όταν δουν ουρά στο ταμείο να εξυπηρετήσουν και εκεί. Μπάχαλο... Ανάλογες ιστορίες ακούγονται και για τα παραρτήματα στην επαρχία.

Πού είναι η περίφημη αναλογία ασφαλισμένων προς συνταξιούχους; Πού είναι το εύρωστο Ταμείο, τα φοβερά αποθεματικά; Πληρώνουμε εισφορές, χαράτσια, αλλά σύνταξη δεν θα πάρουμε, περιθαλψή υγείας δεν έχουμε, για οποιαδήποτε συναλλαγή πρέπει να κάνεις «τάμα», αφού οι ελλείψεις υπαλλήλων είναι τραγικές.

Δεν με ενδιαφέρουν οι όποιες δικαιολογίες σας. Διοικήσεις και πρόεδροι του ΤΣΜΕΔΕ και του ΤΕΕ, είστε υπεύθυνοι και υπόλογοι γι' αυτά τα χάλια. Κλείστε το και ενοποιήστε το, επιτέλους, αυτό το Ταμείο που «έχει αλλά δεν δίνει» να τελειώνουμε. Καλύτερα να έχω παροχές, αλλά και κρατήσεις τύπου ΙΚΑ, από αυτό που έχω σήμερα. Τόσα χρόνια μάς έχετε ρημάξει. Κάνατε τον κλάδο και το επάγγελμά μας ανέκδοτο.

**Δημήτρης Χριστόπουλος
Μηχ. Η/Υ & Πληροφορικής**

Προς επιστολογράφους

Είναι ευνόητο ότι το Ενημερωτικό Δελτίο αποτελεί ένα ανοικτό βήμα επικοινωνίας και ανταλλαγής απόψεων μεταξύ των μηχανικών. Γ' αυτό και οι υπεύθυνοι της έκδοσης έχουν καθιερώσει τη στήλη των «Επιστολών». Αισθάνονται, μάλιστα, ιδιαίτερη ικανοποίηση, καθώς η στήλη αυτή αξιοποιείται σε διαρκώς αυξανόμενο βαθμό από τα μέλη του ΤΕΕ.

Η σύνταξη του ΕΔ δεν κρίνει και δεν επεμβαίνει στα κείμενα που φέρουν υπογραφή, πληγ., όμως, αυτά δε θα πρέπει να

υπερβαίνουν τα όρια που έχουν τεθεί ως προς την έκτασή τους και τα οποία προσδιορίζονται από αντικειμενικά κριτήρια της έκδοσης. Στο πλαίσιο αυτό, οι επιστολές που αποστέλλονται προς δημοσίευση δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις 400 λέξεις (πλήν απολύτως εξαιρετικών περιπτώσεων και μετά από συνενώση με τους υπεύθυνους έκδοσης του ΕΔ). Κατά συνέπεια, επιστολές μεγαλύτερης έκτασης, όπως συμβαίνει σήμερα, στο εξής δε θα μπορούν να φιλοξενηθούν στη στήλη.